

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és forma-tervezési minták) (OHIM)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék helyezze hatályon kívül a második fellebbezési tanács által az R 635/2009-2. sz. ügyben 2009. november 11-én hozott határozatot abban a részében, amelyben az elutasította a 7 077 654. sz. védjegybejelentést a jelen kereset tárgyát képező áruk és szolgáltatások tekintetében;
- Adjon helyt a 7 077 654. sz. „EURO AUTOMATIC PAYMENT” közösségi védjegybejelentésnek a 9. és 36. osztályba tartozó, elutasított áruk és szolgáltatások egésze tekintetében;
- az OHIM-ot kötelezze a felperesnek az OHIM előtti és a jelen eljárásban felmerült költségeinek viselésére, az eljárási szabályzat 87. §-a alkalmazásával.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az érintett közösségi védjegy: az „EURO AUTOMATIC PAYMENT” szövegvédjegy a 9., 35., 36., 37., 38., 42. és 45. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében (7 077 654. sz. védjegybejelentés)

Az elbíráló határozata: az elbíráló a lajstromozást részben megtagadta.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: a 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának megsértése, mivel a bejelentett védjegy nem leíró jellegű, hanem az elutasított áruk és szolgáltatások egésze tekintetében megkülönböztetésre alkalmas.

2010. január 28-án benyújtott kereset — Hollandia kontra Bizottság

(T-29/10. sz. ügy)

(2010/C 80/63)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: a Holland Királyság (képviselők: C. Wissels és Y. de Vries, meghatalmazottak)

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék részlegesen semmisítse meg a C 10/2009 (ex. N 138/2009) — Hollandia/ING Groep N.V számára nyújtott állami támogatás ügyben 2009. november 18-án hozott bizottsági határozatot;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A megtámadott határozatban a Bizottság úgy találta, hogy a holland állam által az ING Groep N.V.-vel kapcsolatban hozott bizonyos intézkedések az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdés értelmében állami támogatásnak minősülnek, és e támogatást bizonyos feltételek mellett a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánította. E határozat szerint a tőkebevitel 5 milliárd eurónyi része visszafizetési feltételeinek módosítása kiegészítő támogatásnak minősül.

E kereset a határozat 2. cikkének (1) bekezdése ellen irányul, amely többek között a Bizottság azon megállapításán alapul, miszerint a tőkebevitel 5 milliárd eurónyi része visszafizetési feltételeinek módosítása állami támogatást jelent.

A felperes először is úgy érvel, hogy a határozat ellentétes az EUMSZ 107. cikkel, amennyiben a Bizottság e határozatban azt állapította meg, hogy a visszafizetési feltételek módosítása az ING elsődleges tőkéjében való részesedésre vonatkozóan az ING javára nyújtott 2 milliárd euró kiegészítő állami támogatásnak minősül. A felperes szerint a Bizottság a következő okokból sorolta tévesen a visszafizetési feltételek módosítását állami támogatásnak:

- amennyiben egyáltalán állami támogatásról van szó, az a határozat szerint az ING elsődleges tőkéjében való teljes részesedésből áll, e támogatás visszafizetési feltételeinek módosítása nem képezhet a részesedésen felüli állami támogatást.
- a visszafizetési feltételek módosítását tartalmaznia kellett volna az elsődleges tőkében való részesedés Bizottság általi értékelésének, és azt nem lehetett volna külön értékelni.
- abban az esetben, ha a Bizottságnak ténylegesen jogában állt a visszafizetési feltételek módosítását külön értékelni az állami támogatásokra vonatkozó szabályok fényében, e tekintetben számos hibát vétett.

— értékelésében a Bizottság helytelenül nem vette figyelembe azon tényt, miszerint a visszafizetési feltételek módosításának egyik célja az volt, hogy e feltételeket még inkább összhangba hozza a piaci visszafizetési feltételekkel.

Másodszor a felperes úgy érvel, hogy a határozat ellentétes a gondosság elvével, mivel a Bizottság nem gyűjtötte össze a releváns tényekre vonatkozó szükséges információkat.

Harmadszor a felperes úgy véli, hogy a határozat megsérti az indokolási kötelezettséget, amennyiben a Bizottság nem szolgáltat meggyőző erejű bizonyítékokat azon nézete alátámasztására, miszerint a visszafizetési feltételek módosítása kiegészítő támogatásnak minősül.

2010. január 29-én benyújtott kereset — Reagens kontra Bizottság

(T-30/10. sz. ügy)

(2010/C 80/64)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Reagens SpA (San Giorgio di Piano, Olaszország) (képviselők: B. O'Connor, L. Toffoletti, D. Gullo és E. De Giorgi ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék semmisítse meg az ólom stabilizátorokra vonatkozó 2009. november 11-i C(2009)8682 végleges bizottsági határozat (COMP/38.589 hőstabilizátorok) egészét, vagy a felperesre vonatkozó részét;
- A Törvényszék állapítsa meg, hogy az 1/2003 rendelet 25. cikkében meghatározott határidők alkalmazandók a felperessel szemben kiszabandó bírság elévülésére vonatkozóan;
- Másodlagosan a Törvényszék állapítsa meg, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot azzal, hogy a felperessel szemben kiszabott bírság összegét 10 791 000 euróban állapította meg, és ha szükséges, módosítsa a bírság összegét oly mértékben, amely megfelel a felperes EUMSZ 101. cikkben meghatározott, esetlegesen 1996. után bekövetkezett jogsértése természetének;

— A Törvényszék bírságkiszabási iránymutatás 35. pontja értelmében hozzon pervezető intézkedést a Chemsonnal és a Baerlocherrel kapcsolatban, valamint az ónstabilizátorok ügyben hozott határozat címzettjei által a kifogásközlést követően benyújtott összes beadvánnyal kapcsolatosan;

— A Törvényszék kötelezze a Bizottságot a jelen kereset költségeinek megtérítésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresettel a felperes az ónstabilizátorokra vonatkozó 2009. november 11-i C(2009) 8682 végleges bizottsági határozat (COMP/38.589 hőstabilizátorok) részleges megsemmisítését kéri, annyiban, amennyiben e határozat azt állapítja meg, hogy a felperes megsértette az EK 81. cikket és az EGT-Megállapodás 53. cikkét, és ezért bírságot szab ki az utóbbival szemben.

Keresete alátámasztása végett a következő jogalapokra hivatkozik:

A felperes először is arra hivatkozik, hogy a Bizottság az ónstabilizátorokkal kapcsolatos tények vonatkozásában nyilvánvaló értékelési hibát vétett, mivel azt állapította meg, hogy a felperes az 1996/1997-ot követő időszakban részt vett az EK 81. cikkre (jelenleg EUMSZ 101. cikk) vonatkozó jogsértésben.

Másodszor a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság az ónstabilizátorok piacára vonatkozó tényállás tekintetében nyilvánvalóan tévesen alkalmazta az 1/2003/EK rendelet (1) 25. cikkét, különösen azzal, hogy azt állapította meg, hogy a hivatkozott cikkben előírt határidőket betartották. A felperes álláspontja szerint az, hogy a Bizottságnak nem sikerült bizonyítania, hogy a felperes 1996/1997. évet követően jogsértés követett volna el, azt jelenti, hogy a felperessel szembeni bírságot kiszabó határozat jogellenes, mivel a hivatkozott cikkben erre meghatározott öt év, illetve tíz éves határidő lejárt.

Harmadszor a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette a gondos ügyintézés elvét, valamint a felperes jogos bizalmát abban, hogy a Bizottság a legjobb képességei szerinti szigorú és gondos vizsgálatot fog végezni, és hogy nem hagyja figyelmen kívül a versenyjogi bizonyítékokat. A felperes továbbá azt állítja, hogy a Bizottság megsértette a védelemhez való jogát azzal, hogy nem megfelelően vizsgálta meg a felperes által a kifogásközlésre válaszul, illetve a felek meghallgatásán nyújtott bizonyítékokat, illetve nem engedte meg a felperesnek, hogy újból hozzáférhessen a nem bizalmas vizsgálati iratokhoz.